

СЯЛЯНСКАЯ

НІВА

Няхай жыве Беларускі Народ!

Адрэс Рэдакцыі і Адміністрацыі:

ВІЛЬНЯ, ЗАВАЛЬНАЯ 6. (Wilno, Zawalna 6.).

Рэдакцыя адчынена штодня ад 9 да 3 гадзін апрача аўгуста.

Рэдактар прыймае ад 12 да 2 гадз.

Зямля Сялянству бяз выкупу!

Падпіска:

на адзін месяц — 1 зал., на 3 месяцы — 2 зал.,
на 6 месяцаў 4 зал., на год — 8 зал.

Для заграшчы удвая даражэй.

Аплата надрукаванага залежыць ад рэдакцыі

ВЫХОДЗЕ ў СЕРАДУ І СУБОТУ.

ОРГАН БЕЛАРУСКАГА СЯЛЯНСКАГА САЮЗУ.

НА ВЫБАРЫ.

Ня глядзячы на ліберальную польскую канстытуцыю, якая гварантуе выбарныя самаўрады, гэтых самаўрадаў дагэтуль няма. Калі на этнаграфічна польскіх землях ёсць нешта падобнае да самаўрадаў, то на беларускіх землях пануе ўлада бюракратычных урадоўнаў, якія кіруюць ня толькі справамі, што належаць да іх кампэтэнцыі, але і справамі, якія павінны па закону належаць да самаўрадаў.

Цяперашні польскі Сейм, які ў сваёй большасці складаецца з польскіх нацыяналістычных элементаў, баючыся дэпусьціць да гаспадаравання мясцовых (Беларусаў на беларускіх землях, Украінцаў на ўкраінскіх землях і г. д.) жыхараў, хоча прыняць закон аб самаўрадах пярэчны канстытуцыі. Гэты Сейм хоча абрэзаць правы нацыянальных меншасцяў на карысць Палякаў, а пакуль яшчэ гэтага не правёў, пазволіў ураду сваёўладна распараджацца самаўрадавым жыццём. Гэтае ўмешванне ўлады ў самаўрадавыя ўстановы на нашых землях давала да таго, што ўжо ў працягу 7-ых год павятовым самаўрадам распараджаецца староста, а валасным і меставым — войт ці бурмістр вызначаны тым самым старостам. Валасная ці меставая рада, калі дзе-небудзь і ёсць, дык пераважна падбрана так, каб была паслухмяным аружжам у руках адміністрацыйнае ўлады.

Такі стан рэчаў, магчыма, існаваў-бы яшчэ шмат даўжэй, але прышоўшы паслямаёвы ўрад апынуўся без сваёй большасці ў Сейме і таксама напаткаў некаторыя меставыя рады, якія асталіся вернымі папярэднім урадам, што іх паклікалі на магістрацкія лавы. Вось, каб пазбавіцца непажаданага складу меставой рады і каб адначасна зрабіць пробу на выбары ў Сейм, якія павінны будучы адбыцца, урад марш. Пілсудскага абвешчыў выбары ў некаторых паасобных местах у меставыя рады. Гэтыя выбары маюць паказаць, ці польская эндэцыя мае перавагу ў гарадох, ці групы, што сьлепа вераць цяперашняму ўраду і бяскрытычна схіляюцца перад ім. Гэтая проба сіл прынясець тая, ці іншыя рэзультаты для Палякаў, але нацыянальныя меншасці таксама павінны выказаць свае сілы і сваю арганізаванасць.

Пакуль што на нашых землях абвешчаны выбары толькі ў Віленскую меставую раду і затым Беларусы — жыхары м. Вільні павінны выявіць сябе і правесці сваіх кандыдатаў у Раду. Рэч ясная, што як палітыка ўсяго польскага ўраду, так і палітыка цяперашніх магістратаў наскрозь шовіністычная і скіравана проці нацыянальных меншасцяў. Нічога дзіўнага, што ў сувязі з гэтым нацыянальныя меншасці па-

У дзесятыя ўгодкі сьмерці вялікага беларускага песьняра **МАКСІМА БАГДАНОВІЧА** ў суботу 28 г. траўня ў царкве Сьв.-Троіцкага манастыра а 9 гадз. раніцай будзе адслужана заупакойная літургія, а у 11 гадз. паніхіда.

Максім Багдановіч.

25 траўня г. г. скончылася 10 гадоў, калі жорстка сьмерць далёка ад роднае старонкі, далёка ад роднага народу на чужыне ўлажыла ў магілу Максіма Багдановіча.

М. Багдановіч, гэта беларускі паэт — ды ня толькі паэт, а яшчэ і філэзаф, ды ня толькі філэзаф, а яшчэ і служка красы, гэтак характарызуюць крытыкі яго творчасць. Калі ўзяць пад увагу яго кароткае, бо ўсяго 25-ці гадовае жыццё і вышэй ўспомнення яго мастацкія рысы творчасці, дык перад намі паўстане гігант Беларускага П'емонту, геній, які сваёю паэтычнаю творчасцю ўнёс Беларускаю поэзію на Парнас, узяўшы ад парнаскай музы тую красу Слова і мудрасць Духа, якія прыпаднёс Беларускаму Народу скрысталізаваўшы ў прыгожы „Вянок“.

Максім Багдановіч радзіўся ў Менску ў 1892 годзе дзе бацька яго быў вучыцелем гімназіі.

Сярэдняю адукацыю Максім Багдановіч прайшоў у Ніжнім-Ноўгарадзе і Яраслаўлі, куды з Менску быў пераведзены яго бацька на службу. Пасля М. Багдановіч уступіў у яраслаўскі юрыдычны ліцэй і калі ў 1916 годзе на сканчэнні ліцэя прыехаў на сталае жыццё ў Менск, дык страшэнная для Беларусаў хвароба — сухоты, перашкодзіла яму жыць тут і тварыць... Ня глядзячы на тое, што хвароба тачыла яго арганізм, ён не хацеў пакідаць роднае старонкі, а дзеля гэтага стоіла многа старанняў яго прыцяляў — угаварыць М. Баг-

дановіча паехаць у Крым на лячэнне. І вось, там, 25 траўня 1917 году М. Багдановіч памёр. Дык вось знача, магіла нашага песьняра-паэта, філэзафа і служкі красы далёка ад роднага народу і роднае старонкі!.

Па словах яго бацькі, М. Багдановіч з беларускім словам пазнаёміўся на трынаццатым годзе жыцця. Пазнаёміўся зачараваўся... Зачараваўся беларускімі казкамі...

На сямнаццатым годзе жыцця М. Багдановіча ў адзінай таго часу беларускай часопісі „Наша Ніва“ № 1 за 1909 год, зьявіўся яго першы верш прысланы з Ніжняга-Ноўгараду. І там, далёка ад Бацкаўшчыны, ён не забываў яе і памятуючы яе служыў ён як умеў ды як мог.

У 1913 годзе вышаў у Вільні зборнік з друкарні Марціна Кухты, зборнік вершаў М. Багдановіча пад назвам „Вянок“.

Гэта той „Вянок“, аб якім сам песьняр, будучы на кураці ў Крыме напісаў:

У белым доме, дзе я ўміраю
У мора ля самай бухты,
Я не самотны, я кнігу маю
З друкарні Марціна Кухты“.

І праўда, калі чытаеш гэты „Вянок“, дык далёка ўцякае самотнасць, бо думкі, якія песьняр выліў са сваёй душы і ўлажыў у гэты „Вянок“, паўстаюць як жывыя і ўносяць у той казачны сьвет красы і характава адкуль яны прышлі. А там!.. Ці-ж можна там адчуваць адзіноту?..

Адыйшоў ад нас у іншы сьвет песьняр цудоўных чараў і красы, але не загінуў, яркім

вінны імкнуцца да правядзеньня ў лік радных сваіх прадстаўнікаў. Лік прадстаўнікаў паасобных меншасцяў у Радзе ня будзе адыграваць рашучае ролі, але супольнае выступленне ўсіх нацыянальнасцяў можа стварыць паважную сілу, якая будзе магчы плодна барацьбу свае інтарэсы. Вось гэтая супольнасць інтарэсаў нацыянальных меншасцяў і імкненне да здабыцця як найбольш кандыдатаў без патраты астаткаў галасоў, гаворыць за тое, каб нацыянальныя меншасці ішлі на выбары супольным блёкам. Рэч ясная, што такі агульна-нацыянальны блёк вельмі трудна, ды часам і немагчыма, стварыць на т сярэд паасобных нацыянальнасцяў, у якіх выступаюць вялікія сацыяльныя розніцы.

Мы, Беларусы, сацыяльна ня маем вялікіх розніцаў. Палажэнне нашага інтэлігента і палажэнне нашага работніка ці

рамесніка так блізім зьяўляецца між сабой, што ўсе Беларусы могуць ісьці разам на выбары. Калі ж частка быўшая пад уплывамі Грамады і можа быць абаламучана і не захоча адаць голас за сваіх кандыдатаў Беларусаў, то значэнне гэтае часткі так малое, што сьмела можна сказаць, што Беларусы ўсе разам будучы ісьці нацыянальным фронтам.

Цяперашняе палажэнне Расейцаў у Вільні таксама блізка падходзе да палажэння Беларусаў. І вось дзеля гэтага, а таксама і дзеля ўсіх раней прыточаных аргументаў Беларускі Выбарчы Камітэт заключыў блёк з Расейскім Камітэтам. Каб больш здабыць мандатаў для абароны правоў нацыянальных меншасцяў, Беларусы з Расейцамі пойдучы разам на выбары і будучы галасаваць за адзін супольны спісак.

мэтэорам прарэзаў ён наш хмуры небасклі; але сьлед яго зьявы ня зьнік і сьвет яго ня згас. А ў гэтым яго заслуга перад намі, а цераз гэта, мы адзначаем яго сьвяткаваньнем.

Увесь Беларускі Народ цяпер аддае пасьмертную пашану песьняру на жалі тагды, калі песьняр уміраў на чужыне і калі быў „умора ля самай бухты“, дык запраўды быў самотны, толькі з „Вянком“ „з друкарні Марціна Кухты“. Ваенна-рэвалюцыйная завіруха была віною гэтага.

Зборнік 98 вершаў М. Багдановіча, зьмяшчае „Вянок“, да 80 вершаў параскіданы па розных часопісах, ды некалькі вершаў яшчэ нідзе не друкаваных пасьля ўжо сьмерці М. Багдановіча яго бацька перадаў у Менску беларускім установаў. Усяго напісаў М. Багдановіч да 300 вершаў, а гэта ўлучнасьці з некалькімі творамі ў прозе—скарб не маленькі, які, за кароткае жыцьцё, улажыў песьняр у скарбніцу беларускай літаратуры.

Ст. Ясны.

Аб рэвалюцыйных п. Васілеўскага.

Як ужо вядома, існуе і па гэты дзень у Варшаве камітэт трох экспертаў па справах нацыянальных меншасьцяў пад старшынствам быўшага міністра Леона Васілеўскага.

Гэты камітэт нічога карыснага ня даў нацыянальным меншасьцям, бо, здаецца, ён і не збіраецца што-колечы даць, аднак-жа працуе і працуе як відаць на тым каб найсьці спосаб ці сродак аканчальна зьліквідаваць нацыянальныя меншасьці.

Між іншым пан Васілеўскі гавора, што пасьля маёвага перавароту „мусілі прысьці і загасападарвацца новыя ваяводы і куратары, якія ўжо пачалі ламаць існуючую рутыну і прызвычайны глыбока закаранелы і надта шкодны для разьвіцця пацуды прыхільнасьці да дзяржавы крэсавага насяленьня без рожніцы паходжаньня“. Затое-ж мы мусім сьвердзіць, што ніякае ломкі старых і глыбокіх прызвычайнаў нідзе і ні ў чым мы ня бачым. У гэтых паглядах мы не адзінокія, бо тое самае гавора і „Kurjer Wileński“, які піша:

„Вгаджаючыся з п. Леонам Васілеўскім, што справа нацыянальных меншасьцяў урадам марш. Пілсудскага і праф. Барція рушана з мёртвага пункту, аднак-жа судзім, што тэмп працы ў гэтай галіне значна адбывае ад таго, які дыктуецца запраўднымі патрэбамі нашых зямель.“

„У галіне ачышчэньня адміністрацыйных уладаў, пераважна школьных, ад шкодных адзнак дагэтуль, на жалі, зроблена зусім мала“.

Далей п. Васілеўскі гавора, што: „Усё насяленьне крэсаў адчула, што ў Варшаве ўсур'ёз пачалі трактаваць яе інтарэсы і што ў гэтым кірунку наплываюць нататкі да ўсіх крэсаваў ваяводаў. Крэсавае няпольскае насяленьне, спачатку з няверай, потым праявамі даверы, пачало сьвярджаць, што ўлады шукаюць дарогаў, на якіх можна было-б найсьці давер чужамоўнага насяленьня, без ніякае шкоды для дзяржавы“. Калі гэта, дык і праўда, што ўрад шукае дарогаў каб... прызвычайна насяленьне да польскае дзяржавы, але-ж з рахункам—атрымаць нічога ня даўшы, бо канцэсію Паўлюкевічу на лёта і некалькі тысячаў на „Беларускі Дзень“ нельга залічуць на рахунак дабрадзейства ці карысьці Беларусаў.

Дык і якраз гэтыя „канцэсіянэры“ і ўводзяць п. Васілеўскага ў баламуцтва, бо яны пішуць аб прыхільнасьці і патрыятызме Беларусаў да Польшчы, але-ж пытаньне: каго яны рэпрэзэнтуюць? Калі гаварыць аб польска-беларускіх „анімозіях“, дык найлепшы гороскоп напісала „Грамада“. Вось дзеля чаго ўсе заявы п. Васілеўскага аб даверы нац. меншасьцяў да польскага ўраду не адпавядаюць праўдзе і зьяўляюцца проста абмысловымі ці тэндэнцыйнымі, гаворанымі для паказу на вываз.

„Засапакаеньне ўладамі патрэбаў крэсавага насяленьня, гавора п. Васілеўскі, павінна разьвівацца ўва двох кірунках—гаспадарчым і асьвятловым. Крэсавае насяленьне павінна адчуць, што польская дзяржава дбае аб яго дабрабыце, што яно трактуецца не паматчышынаму, што яго асаблівасьці шануюцца, што справы шыкан і надужыццаў над ім таксама караюцца, як і антыдзяржаўныя жывёлы“. Гэта-ж залатая словы!... Але-ж далей, далей?!... А далей вась што: „І ў гэтым кірунку зроблена апошнімі часамі многа, пераважна ў гаспадарчай галіне“.

Ну гэта, дык ужо нешта далёкае ад праўды. Далёкае, ды надта не падобнае на рэальнае жыцьцё, бо—апрача канцэсіі Паўлюкевічу на лёта, нацыянальныя меншасьці Заходняй Беларусі нічога не атрымалі.

А гэтае лёта дае магчымасьць Паўлюкевічу і далей займацца баламуцтвам.

3 жыцьця пад Польшчай.

Выбары ў Варшаве.

Выбары ў Варшаўскую мэставую Раду, якія адбыліся 22 г. траўня да гэтака вьнікі: Польскія сацыялісты атрымалі 28 мандатаў, польскія радыкалы—Пілсудчыкі—16, жыдоўскія партыі—27, работнікі нацыяналісты—2 і індэкі, абаронцы польскасьці ў сталіцы—47.

Хоць камуністычны сьпісак быў скасаваны, але-ж на яго ўсё-ж такі галасавалі каля 60.000 выбаршчыкаў. Калі-б гэтыя галасы былі ўважаны, дык камуністы атрымалі-б 15—17 мандатаў.

Польскі радыкалізм.

Група Палякаў, якая зразу прыхілілася да марш. Пілсудскага і якая перад маёвым пераваротам выступала вельмі радыкальна проці хіена-пята, пачала шырокую арганізацыйную працу пад лэзунгам „Польскія радыкалы ўсіх зямель Рэчыспалітае злучайцеся!“ Аб пасьпеху гэтае арганізацыі можна сьмеда сумлівацца, бо як відаць з варшаўскіх выбараў, дык мода „на маральную санацыю“ па рэцэпту радыкалаў-пілсудчыкаў прайшла.

Ліквідацыя „Straży Narodowej“.

Эндэкае т-ва „Straż Narodowa“ міністар унутраных справаў, на падставе тымчасовых правілаў, зьліквідаваў. Пры ліквідацыі паліцыя канфіскавала ўсю маёмасьць таварыства. Гэта вельмі не падабаецца эндэкам, якія ўвесь час заклікаюць ўрад да рэпрэсыяў над Беларусамі. Хто на каго яму капае, дык сам у яму ўпадзе.

Пры ўсім гэтым не абышлося і без арыштаў. У Варшаве арыштавана 7 „нарадоўцаў“ і аддана над сьледзтва.

Суботная забастоўка.

У суботу 21 г. траўня ў польскай прамысловасьці ў Лодзі і ўва ўсім раёне каля Лодзі, адбылася забастоўка, якую работнікі дамагаліся ўвядзеньне ангельскае суботы, гэта знача канцаць працу раней на дзеве гадзіны.

Прамыслоўцы заявілі, што калі работнікі будуць і далей дамагацца гэтага, дык яны спыняць працу зусім.

Англа-савецкія адносіны.

У папярэднім нумары мы падавалі вестку аб вобысках у савецкіх гандлёвых прадстаўніцтвах у Лёндане. Далей высьняецца, што Ангельцы шукалі там ськратных дзяржаўных папераў, якія ў іх нехта ўкраў. На перакор першачатковым заявам быццам знойдзена многа дакумэнтаў, якія кампрамітуюць савецкае прадстаўніцтва, цяпер высьняецца, што нічога такога ня знойдзена. Калі ёсьць якія-колечы дробныя дакумэнтны аб сувязі ангельскіх камуністычых з расейскімі цераз пасярэдніцтва гандлёвых прадстаўніцтваў, дык за тое тых ськратных ангельскіх дакумэнтаў, якіх шукалі—няма. Ангельцы пускаюць весткі быццам гэтыя былі спалены, але-ж бяручы пад увагу той раптоўны налёт, які ўчынілі Ангельцы на савецкія памешканьні, што занятыя былі пад гандлёвыя прадстаўніцтвы і той безьзрамонны спосаб вобыскаў, бо былі абысканы нават жанчыны мужчынамі-паліцэйскімі, дык ня хочацца верыць, каб савецкім прадстаўнікам удалося шко-колечы зьнішчыць.

Гэтыя вось праявы вельмі завастрылі савецка-ангельскія адносіны. Газэты пішуць аб магчымасьці разрыву паміж Англіяй і Саветамі. Дык перадаюць нават больш, проста сэнсацыйныя весткі, што быццам Англія гатуецца ісьці на Саветы. Дзеля гэтага быццам за межамі Расей, з Керанскім на чале складаецца расейскі ўрад, ды быццам у гэтай справе згаджаецца памагаць Англіі Францыя. Гэта дык можа і справядліва, толькі ня верыцца тое, што і Нямецчына быццам прыстае да гэтае авантуры. Ня верыцца дзеля таго, што Нямецчына вельмі выгадна цяпер трымаць добры, амаль-што прыцельскія адносіны з Саветамі. Нямецчына пуляецца Саветамі волатаў Эўропы, а гэтымі волатамі Савецкі ўрад, дык цераз гэта абедзье староны ідуць ёй на ўступкі. Вось чаму гэта хутка, ды нават ляпей за Францыю, якая быццам і выйграла ў вайне, падбітая Нямецчына направила сваю пасьляваенную гаспадарку.

Да тых вестак, якія чуоцца адносна падгатоўкі аружнае інтэрвенцыі на Савецкую Расею Англіяй у саюзе з Францыяй, прычыніўся пабыт гэтымі днямі французскага прэзыдэнта Думэрга і міністра Брыяна ў Лёндане.

Магчыма рэч, што Англія зьбірае хмары і пусьціць на Саветы гримоты, бо Саветы прычынілі надта многа турботы і шкоды Англіі, сваёй інтэрнацыянальнаю палітыкаю сярод народаў падняволеных Англіяй.

Англія Саветам гэта не даруе, няведама толькі, ці ўдасца ёй гэта.

Што дзеецца ў сьвеце?

Аб кітайскіх падзеях.

З тых вестак, якія маем, нельга зрабіць зрабіць ніякага болей меней праўдзівана агляду кітайскіх падзеяў. Кітайскі кацёл гэтак натлуецца, гэтакая там паруе крывавае лязьня, што не падаецца ніякому спраўдзеньню.

Ёсьць весткі быццам Ханькоўскія арміі маяюцца ісьці на Пэкін, то ісьці быццам Чанг-Тоо-Лін і Чанг-Кай-Шэ абстрэліваюць Ханькоў. А яшчэ, пішуць газэты, быццам генэрал Фэнг са сваёю арміяю, якая знаходзіцца ў Манголіі, машыца таксала ісьці на Пэкін.

Малая Антанта.

Паміж Югаславіяй, Чэхаславакіяй і Румыніяй існуе саюз, які творыць гэтак званую Малую Антанту.

На канфэрэнцыі міністраў па зам. справах гэтых дзяржаваў, якая адбылася гэтымі днямі ў Яхімове ў Чэхаславакіі паміж іншым пастаноўлена прыняць меры, каб зьліквідаваць канфлікт Югаславіі з Італіяй мірным шляхам. Адпосна Саветаў, дык кожная з гэтых дзяржаваў можа ладзіць свае адносіны як падабаецца.

За старыя грахі.

Расейскі палітык і дзееч, лідэр эміграцыйнага дэмакратычна-рэспубліканскага аб'яднаньня П. Мілюкоў, у часе свайго быту ў Рызе дастаў па твары за тое, што будучы міністар сваім папусьціцельствам прыхіліўся да таго, што цяпер пануюць над Расеею камуністыя.

Не абышлося без скандалу і ў Рэвелі, там таксама амаль-што не паўтарылася тое самае.

Цяпер Мілюкоў едзе ў Коўна. Цікава ці не спаткае і тут яго якая-колечы неспадзяванка?

Радавы Саюз.

У Маскве пануе вялікае ўзварушэньне з прычыны адбытых вобыскаў у савецкіх гандлёвых прадстаўніцтвах у Лёндане. Савецкія газэты абгаварваюць гэтае здарэньне на ўсе лады, як ведама, не шкадуючы самых жорсткіх словаў па адрэсу Англіі.

Індыя.

Выкапаўчы Камітэт нацыянальнага кангрэсу Індыі прыняў рэзалюцыю, якую выказвае, што бойкат ангельскіх тавараў—найлепшы сродак для адабыцьця аўтаноміі для Індыі.

Нямеччына.

У Нямеччыне ізноў прыняты закон аб абароне рэспублікі, а гэта сьведчыць, што манархізм ня мае сілы.

Прускія рэспубліканцы дамагаюцца адхіленьня ад службы ўсіх урадоўцаў з манархістычнымі перакананьнямі.

Амерыка.

Паводка, якая ўтварылася ад разьліву ракі Міссісіпі яшчэ не прайшла. Рака залівае ўсё новыя ды новыя абшары. Пры гэтым здараюцца ахвяры ў людзях, а што матэрыяльных страў, дык гэтакія лічацца на мільярды.

Многа вёсак і местаў зусім зьнішчаны вадю. Да 500 тысяч чалавек асталося без даху над галавою. Чацьвёртая частка штату Люзыяна заліта вадюю.

Амерыканскі лётнік Ліндбэрг выляцеў з Нью-Ёрку і пераляцеўшы цераз Атлянтыцкі акіян за 33½ гадзіны спусьціўся ў Парыжы. Гэтакім чынам ён першы пабіў рэкорд зрабіўшы паветраны рэйд; усе папярэднікі Ліндбэрга пацярпелі няўдачы, але-ж на гэтых няўдачах Ліндбэрг навучыўся, дык і выйграў прыз, вызначаны амерыканцам Раймонтам Ортаям у колькасці 25 тыс. далараў.

Швайцарыя.

У Жэнэве, у часе гаспадарчай канфэрэнцыі, амерыканская дэлегацыя наладзіла баль на чэсьць савецкай дэлегацыі.

Францыя.

У Парыжы на разглядзе шлюбаразводнае справы, суд прызнаў, што муж мае права караць сваю жонку, малі ўчынікі дадуць на гэта прычыны.

Усіх падпішчыкаў просім прыслаць належныя за газэту грошы. Хто ня прышлець падпіскі, таму будзе спынена пасьылка газэты.

ВЫБАРЫ У МЕСТАВУЮ РАДУ.

Апавешчаньне

Аб'яднанага Беларуска-Расейскага Камітэту для выбараў у Віленскую Меставую Радую.

22-га г. траўня ў сувязі з наступнымі выбарамі ў Віленскую Меставую Радую паміж Беларускамі і Расейскімі Выбарчымі Камітэтамі заключаны блэк, паводле якога пастаноўлена ісьці на выбары адным супольным сьпіскам.

Падрабязны сьпісак сваіх кандыдатаў у сябры Рады і нумар сьпіску Камітэт абвесьціць у найбліжэйшых днях.

Склад Камітэту:

- В. В. Багдановіч (сэнар),
- А. І. Більдзюкевіч,
- Л. Л. Белеўскі,
- І. А. Емельянаў,
- Ф. М. Ярэміч (пасол),
- Б. С. Туронак,
- А. С. Рахлін-Румянцаў,
- Н. В. Саўкоў.

Вільня, дня 23 траўня 1927 г.

Адрэсы:

- а) Аб'яднанага Камітэту—Людвісарская 1. Адчынены ад 11 да 1 гадз. і ад 5 да 7.
- б) Беларускага Камітэту—Завальная 6—б.
- в) Расейскага Камітэту—Зыгмунтоўская (Набарэжная) 26.

Беларускі Выбарчы Камітэт.

У сувязі з выбарамі ў Віленскую Меставую Радую на апошнім тыдні адбыўся сход прадстаўнікоў беларускіх арганізацыяў, на якім быў заснаваны Беларуска-Расейскі Выбарчы Камітэт. У склад прэзыдыуму Камітэту ўвайшлі: сэн. В. Багдановіч, пас. Ф. Ярэміч, гр. П. Каруза і д-р В. Туронак.

Камітэт месціцца на Завальнай вул. дом № 6—5.

Перагаворы з іншымі нацыянальнасьцямі.

У працягу прошлага тыдня вяліся перагаворы між Беларусамі, Літвінамі і Расейцамі ў справе стварэньня супольнага блэку. У тракце гутарак выясьнілася, што немагчыма стварыць агульны блэк нацыянальных меншасьцей.

Аб'яднаны Беларуска-Расейскі Камітэт для выбараў у Віленскі Меставы Самаўрад.

Посьле таго, як перагаворы паміж прадстаўнікамі нацыянальных меншасьцяў не давялі да агульнага блэку, Беларусы дагаварыліся з Расейцамі, пастанавілі разам ісьці да выбараў і стварылі Аб'яднаны Беларуска-Расейскі Камітэт для выбараў у Віленскую Меставую Радую.

У склад камітэту ўвайшлі ад Беларусаў: сэн. Багдановіч, пас. Ф. Ярэміч, д-р В. Туронак і гр. Більдзюкевіч, ад Расейцаў: гр. І. А. Емельянаў, А. С. Рахлін-Румянцаў, Горачко і Саўкоў.

Аб'яднаны выбарчы Камітэт арганізаваў Камісію:

Агітацыйную, інфармацыйна-кантрольную і фінансавую. Апрача гэтага будуць арганізавана 7 раённых выбарчых Камітэтаў Аб'яднанага Беларуска-Расейскага Камітэту.

Аб'яднаны Беларуска-Расейскі Камітэт месціцца на Людвісарскай вул. дом № 1.

Радных 48 асоб.

Паводле апошняга ўрадавага сьпіску з 1919 году ў Вільні налічвалася насяленьня на 130.000 асоб. У сувязі з гэтым выбарчы камісар гр. Лучыньскі ўстанавіў лік радных места Вільні на 48 асоб.

„У першыя ўгодкі маёвага перавароту“.

Пад гэтакім назовам вышла польская кніжачка. Напісаў гэтую кніжачку віцэ-маршалак сойму І. Дашынскі, як падаюць газэты, асабісты прыяцель маршалка Пілсудскага, тварца маёвага санацыйнага перавароту.

У названай кніжачцы І. Дашынскі заўята бароніць тых лезунгаў, пад якімі адбыўся пераварот, а іменна: маральнай наравы. Ён кажа, што без маёвага перавароту прышла-б поўная пагібель польскай дэмакратыі ад хіна-пастаўскіх вагажнікаў. Дзеяла абароны дэмакратыі, быццам ратаванай маршалкам Пілсудскім, І. Дашынскі жорстка нападае на сучасных міністраў, якія сваімі недэмакратычнымі ўрадаваньнямі разачаравалі ўсіх супрацоўнікаў і прыхільнікаў маёвага перавароту. Гэта бадай што самае цікавае, калі робяцца закіды за недэмакратычныя ўчынкі рукамі і нагам, якія зьяўляюцца выканаўцамі замыслаў галавы, а не самую галаву, якая парадзіла гэтыя замыслы пабуджае рукі і ногі да дзейнасьці.

Урадавыя сьпіскі выказваюць, што ў м. Вільні налічваецца каля 100.000 асоб маючых права выбарчага голасу, аднак ад гэтае лічбы адыходзяць 9.000 асоб, якім польскія ўлады не даюць польскага грамадзянства. Такім чынам, усіх маючых права голасу ёсьць 90.000 асоб. Камі прыняць пад увагу, што галасуючых будзе 80%, то на кожны мандат прыпадзе 1500 галасоў.

Выбарчыя раёны.

На апошнім паседжаньні галоўнага выбарчага камітэту, у склад якога ад Беларусаў запрошаны інж. Л. Дубейкоўскі, устаноўлена 57 выбарчых раёнаў. Кожны раённы выбарчы камітэт мае складацца з 5-х асоб.

Сьпісак выбарчых раёнаў.

Раён	Школа №	Адрэс
1.	52.	Вёска Ерузалімка.
2.	6.	Вілкарская вул. 31.
3.	32.	Кальварыйская 76—левае крыло.
4.	27.	Кальварыйская 73—у дварэ.
5.	46.	Антокальская 106.
6.	15.	Антокальская 32.
7.	13.	Пірамонт 10.
8.	13.	„ 10.
9.	9.	Кракаўская 25.
10.	25.	Вітальдова 37.
11.	2.	Інфлянская 9—фронт.
12.	4.	„ 9—у дварэ.
13.	31.	Кошыковая 7.
14.	16.	Міцкевіча 60—уваход направа.
15.	10.	Панская 7.
16.	16.	Міцкевіча 60—уваход налева.
17.		Працоўня Слейдова. Завальная 5.
18.	24.	Мастовая 7—I паверх.
19.	„	„—II паверх.
20.	39.	Каралеўская 9.
21.	25.	Полацкая 2.
22.	42.	Філярэцкая 12.
23.	23.	Вёска Горы, Чугуначная калёнія.
24.	45.	Віцебская 5.
25.	45.	Беластоцкая 8.
26.	11.	Зарэчча 5.
27.	17.	Скапоўка 4.
28.		Магістрат, Дамініканская 2.
29.	1.	Жэлігоўскага 1.
30.	37.	Віленская 10.
31.	22.	М. Пагулянка 8.
32.	7.	В. Погулянка 38—левая старана.
33.	19.	Шэптыцкага 11.
34.	34.	В. Пагулянка 14.
35.	14.	Троцкая 14.
36.	47.	Вострабрамская 5.
37.	14.	Лідзкі зав. 7, Францішканскія муры.
38.	3.	Вострабрамская 5—правы бок.
39.	3.	Вострабрамская 5—уваход з Пасажу.
40.	28.	В. Стэфанская 37—партэр.
41.	36.	Вівульскага 18.
42.	28.	В. Стэфанская 37—I паверх.
43.	19.	„ 11—на права.
44.		Склад.
45.	7.	Пагулянка 38.
46.		Разьніца, дом адміністрацыі.
47.	31.	Кошыковая 6.
48.	30.	Добрай Рады вул. 24.
49.	26.	Курляндзкая, дом Маліноўскага.
50.	18.	Рудніцкая 56—уваход I.
51.	51.	Шкаплерная 25.
52.	18.	Радунская 56—уваход II.
53.	5.	Бэліны 10.
54.	33.	Славянская 15—царква, правае крыло.
55.	33.	Славянская 15. Царква.
56.	27.	Кальварыйская 73—правае крыло.
57.	21.	Шкаплерная 26—уваход II.

У сваёй кніжачцы І. Дашынскі не памінае і нацыянальных меншасьцей, дык бяручы пад увагу, што казённыя газэты як польскія гэтак сама і беларускія („Беларускае Слова“ і „Беларускі Дзень“) пішуць, што для Беларусаў гэты год быў вельмі карысным і салодкім, мы падаем некаторыя выпіскі з яго кніжачкі, каб выявіць мерку тых карысьцяў, аб якіх пячюць казённыя салаўі: Паўлюкевіч і Ўмястоўскі.

„У дапаўненьне сваіх увагаў аб палітыцы пасьямаёвага ўраду, — піша І. Дашынскі на 62 старон. сваёй кніжачкі, — хачу адзначыць адносіны ўраду да нацыянальных меншасьцяў. Маршалак Пілсудскі знае „Крэсы“ гэтак, як ніхто іншы, і ніколі ня быў прыхільнікам нацыянальнага ўціску ўва імя польскіх дзяржаўных інтарэсаў. Гэта-ж ён ішоў у 1920 годзе на Кіев з вялікім плянам вызваленьня Украіны і выдаў у 1919 годзе віленскую адову да Беларусаў. Яго западозьвалі эндэкі павіністы ў „фэдэралізьме“ і вінаваньнямі ў гэтым напэўнялі ўсю Польшчу“.

Гэтак характэрнае І. Дашынскі маршалка Пілсудскага, як вялікага прыяцеля нацыянальных меншасьцяў, які, калі судзіць па вышэй

прыведзеным дадзеным, ня толькі, што ня мае захопніцкіх намераў, а нават і фэдэрацыйных, а проста зьяўляецца што-ні-ёсьць заградным збаўцаю ад чужацкага панаваньня над Украінаю і Беларусыя. Дык вось пасья таго і дзівіць нас, чаму марш. Пілсудскі ў той час, калі дайшоў да ўлады ня выконвае сваіх добрых замераў да тэрыторыяльных нацыянальных нацыянальных меншасьцей?! А праўдзівасьць таго, што ў гэтым кірунку нічога ня зроблена мы находзім у той-жа кніжачцы І. Дашынскага, які піша: „Мінае ўжо год ад маёвага перавароту, але-ж ні Украінцы і ні Беларусы ня адчулі зьмены сыстэмы ўрадаваньня. Паліцэйская ўлада, палявыя суды, асуды на сьмерць, усё яшчэ ёсьць часьценькім зьявішчам публічнага жыцьця на „Крэсах“. Не ўступкамі ані прызнаньнем нацыянальных правоў Украінцам і Беларусам кіруецца пасьямаёвы ўрад, а толькі здабыткамі да цяперашняе сыстэмы...“

Далей І. Дашынскі адзначае, што ніякія рэпрэсіі, што ніякія дробныя ўступкі нацыянальным меншасьцям іх не здаволяць, а толькі „даць „крэсавым“ народам належныя ім правы, не пужаючыся „легалізацыі“ камунізму—гэта была-б у сучаснай Польшчы запраўдны рэвалюцыя, але-ж гэта, пасьямаёвы ўрад, „ня маючы рэвалюцыйнае спадчыны“ абмінае...“

Гэтак гавора не які „вывратовец“ ці „антыдзяржаўнік“, які толькі можа „злосна зьягаць на Польшчу“, а выдатны польскі палітык і дзеяч, віцэ-маршалак яе Сойму.

3 пустога ды у парожнае.

Шмат хто думаў, што „Родныя Гоні“ і запраўды культурна-літэратурная часопісь, ажно памаленьку, „шыла з мяшка вылазіць“, а ў рэзультаце гэтага выясьняецца, што „Родныя Гоні“ ні больш ні менш,—экспозытура Луцкевіча.

„Родныя Гоні“ выходзячы пад фактычным рэдактарствам Луцкевіча, перадрукавалі рэвалюцыйнай адной папярэдніцы „Нашай Праўды“, якімі імкнуцца зьбіць цыфровыя даныя пасла Ярэміча ў мясячніку „Нацыя“ аб лічбе беларускага насяленьня ў Заходняй Беларусі.

Паўстае пытаньне: навошта ім гэта патрэбна? Хіба проста так па інерцыі, абы заводзіць новыя і новыя гутаркі аб тым самым, абы пераліваць з пустога ды ў парожнае.

У артыкуле пасла Ярэміча ў „Нацыі“, які зьмешчаны і ў № 22 „Сял. Нівы“ гаворыцца, што „ў Польшчы—болей як 2 мільёны“ Беларусаў, а вось Луцкевічаўская рэптылія „Родныя Гоні“ даказваюць зусім быццам іншае, а іменна, што Беларусаў пад Польшчаю ёсьць „ня звыш 2 мільёнаў“, а 2.846.563 чал. Гэта знача што пасол Ярэміч падаў цыфры прыблізныя, а „Родныя Гоні“ фактычныя. Калі-б гэта было праўдзіва, дык і можна было-б падзякаваць „Родным Гоням“ за папраўку, але-ж самі „Родныя Гоні“ сумляваюцца ў праўдзівасьці гэтых даных, бо пішуць: „Лічба гэтая, ведама, ня зусім чыста точная, але прыблізная, бо тачнасьць яна была-б тады, калі-б зрабіць бясспароньнае сьпісаньне насяленьня“. Дык падаючы няточныя цыфры і тут-жа сьведчачы аб іх нефактычнасьці і на аснове гэтага рабіць закіды ды дакоры каму іншаму ў нечым бліжэй, можа толькі той, хто сам у сабе ў сваёй псыхіцы мае супярэчнасьці.

Цяпер становіцца ясна, што Беларусаў ёсьць пад Польшчаю болей як 2 мільёны, а колькі іменна ніхто ня знае, бо нават сілы варожыя пасла Ярэмічу пры ўсёй сваёй тэндэнцыйнасьці не даказалі ніякае фактычнасьці і колькі не выкладалі натугаў, дык асталося толькі „звыш 2-х мільёнаў“, а колькі іменна? Гэта ўжо пытаньне, якое стаіць на чарзе выясьненьня, гэтак і асталося нявыясьненым.

У артыкуле пасла Ярэміча гаворыцца: „Зямельная рэформа, праўда, праведзена, але адабраная ад вялікіх земляўласнікаў зямля, пераважна не-Палякаў, аддана выключна прышлым з Заходу польскім цывільным калёністам і вайсковым асаднікам“.

Што можна мець проці гэтакае інфармацыі? Аднак-жа „Родныя Гоні“ і гэта находзяць не справядлівым, бо рэформа іх зданьнем „яшчэ ўсё толькі праводзіцца“. А калі гэтак, дык нельга знача пісаць, аб тым, што той рэформай, якая ўжо праведзена, зямля была адабрана ад земляўласнікаў не-Палякаў і аддана асаднікам—Палякам? Гэтак паны з „Родных Гоняў“?

Дык вось, цяпер ужо добра стала веданым, што „Родныя Гоні“ замест таго каб даць сваім чытатом запраўды нешта культурнае, нешта цэльнае, імкнецца зьбіць прыблізную лічбу Беларусаў у Заходняй Беларусі, таксама прыблізна лічбаю, не даючы нічога пазытыўнага рэальнага, запраўднага фактычнага.

У гэтым і выяўляецца Луцкевічаўская тэндэнцыя „Родных Гоняў“ папустому зьягаць на Беларусаў не падпарадкаваных „яго вялікасьці“ Антоўму Новаму.

НАВІНЫ.

10-я ўгодкі М. Багдановіча. У дзесятыя ўгодкі сьмерці беларускага паэта Максіма Багдановіча ў нядзелю 29 г. траўня а 7^{1/2} гада. вэч. у памешканьні Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры, Завальная 6—5, адбудзецца ўрачыстая акадэмія.

Гр. Я. Шутовіч прачытае рэфэрат аб творчасці і жыцьці М. Багдановіча. Будуць дэкламаваны вершы і будзе пяць беларускі хор.

— Літвіны і выбары. Літоўскае грамадзянства яшчэ не заняло аканчальнага становішча ў справе выбараў у мест. раду. Часьць Літвіноў прапануе ня ісьці на выбары і такім чынам выказаць свой пратэст проці польскай улады. Другая частка грамадзянства прапануе пайсьці на выбары самастойна, не заключаючы блёку з іншымі нацыянальнасьцямі. Гэтая апошняя прапавыцьця мае найбольш даных на тое, што будзе прынята літоўскім грамадзянствам.

— Літоўска-Беларуская сэкцыя Інстытуту для досьледаў спраў нацыянальных меншасьцяў. 20 мая адбылося ў Вільні другое паседжаньне Літоўска-Беларускае сэкцыі Інстытуту для досьледаў спраў нацыянальных меншасьцяў, якога галоўная сяліба ёсьць у Варшаве. На гэтым паседжаньні апрача Палякаў, якія зьяўляюцца закладчыкамі літ.-бел. сэкцыі былі прысутнымі Беларусы і Літвіны. З прычыны ненармальнага адносінаў польскае ўлады да справаў нацыянальных меншасьцяў, Беларусы і Літвіны заявілі, што ўстрымліваюцца з записяй у сябры Інстытуту і што прышлі на паседжаньне з інфармацыйнымі мэтамі.

Цікава тут аддзіць адну характэрную рыску з жыцьця польскага Інстытуту для досьледаў спраў нацыянальных меншасьцяў. Паводле прынятага сэкцыяй рэгуляміну старшыню сэкцыі вызначае варшаўскі цэнтральны ўрад інстытуту, апрача таго ўсе паставы літоўска-беларускай сэкцыі робяцца важнымі толькі пасля таго, як будуць зацьверджаны варшаўскім урадам. Як бачым, Варшава ня ве-

ра на'т і свайму вызначанаму старшыні, бо засьперагае сабе права ўневажненьня паставы ў сэкцыі. Усё гэта гавора аб адным, што дасьледы спраў нацыянальных меншасьцяў будуць праводзіцца з чыста польскага пункту гледжаньня і з прыметкай палітычнае ахварбоўкі.

— Беларускі спектакль. У в. Шаўлянах, Браслаўскага пав., вучыцелькаю беларускай прыватнай школы Інстытуту Гаспадаркі і Культуры — М. Булыга, ладзіўся 15 траўня г. г. беларускі спектакль-вечарына на карысьць гэтае школы.

— Маўчаньнем шмат казалі. У той час, калі першыя ўгодкі сьмерці беларускага паэта К. Сваяка, усё беларускае грамадзянства асабліва ўрачыста святкавала і адзначыла ўся прэса ня толькі беларуская, але ж частка і польская, дык Паўлючкова „Беларускае Слова“ і Ўмястоўскага „Беларускі Дзень“, гэтую Сваякову ўрачыстасьць прапусьцілі міма не ўспамянуўшы на'т адным словам.

Не выяўляючы ніякае прыхільнасьці да таго, што запраўды беларускае, ці-ж не надужываюць яны імя Беларуса, гэтыя „Bialorusini“ ды „B'lorussyn“?...

— „Досьвіткі“. Пад гэтакім назовам вышаў з друку культурна-літаратурны мясячнік, выданы „Беларускаю Хаткаю“ Паўлюкевіча, за тры грошы, якія ён зарабіў на польскай канцэсіі „Лёто“.

Зьмест гэтага мясячніка выключваючы перадрукі і апавяданьне „Гэніяльная ідэя“, якое добра напісана, — зусім блага. Мала ў ім літаратуры, няма і культуры.

СЯЛЯНЕ.

Аб усіх крыўдах, аб зьдзеках адміністрацыі і аб вашым жыцьці пішыце ў сваю газэту „Сялянскую Ніву“.

Асуд грамадзкай апініі.

Артыкул пасла Б. Рагулі „Раскрытыя карты“ выклікаў сярод усяго запраўды беларускага грамадзянства нябывалае парушэньне і абурэньне на здрадніка.

— „Ганьба, ганьба, ганьба прадажніку, палітычнаму спекулянту, які прадаваў і прадае наш народ“, — чулася з вуснаў кожнага шчырага беларуса. Толькі падуладныя „пракурора“ нясвойска сябе чулі і маўчком быццам гаварылі: „Вось зараз у „Нашай Праўдзе“ будзе саліднае запярэчэньне і мы будзем магчы сьмела глядзець у вочы праўдзе“.

Але выходзе № 13 „Нашай Праўды“ і сярод падуладных аднадумцаў Луцкевіча запанавала поўная констэрнацыя. Усе чытаюць пісьмо Ант. Луцкевіча і апускаюць рукі з газэтай!

— Дзе-ж запярэчэньне, што Ант. Луцкевіч ня зрокся незалежнасьці, падпісваючы дагавор з Л. Васілеўскім б. польскім міністрам, а цяпер старшыні камісіі да справаў нацыянальных меншасьцяў?!

Дзе-ж запярэчэньне, што ён не зацьвердзіў форму для беларускага войска, якое мелася разам з польскімі войскамі вызваляць Беларусь з пад савецкай улады? Дзе-ж запярэчэньне, што Луцкевіч не прысьвоіў сабе грамадзкія грошы, што атрымаў на закупню аружжа?!

А што Луцкевіч адказаў на сувязь з Балаховічам? А што ён адказаў на асаблівую прыязнь з Ваявудзікім? А хто-ж данасіў на беларускіх паслоў?!

Усе гэтыя абвінавачаньні Луцкевіч прамаўчаў, значыць хоць раз прызнаўся да віны. Толькі постскрытам захацеў запярэчыць, што ў 19 годзе не сядзеў у Варшаве ў готэлі Саскім але быццам у Вільні. Але гэтае запярэчэньне аказалася звычайнай Луцкевічаўскай маной, бо якраз у гэтым часе ў Саскім готэлі Луцкевіч зацьвердзіў форму для беларускіх вайсковых аддзелаў.

Дык бачым, што ўсё пісьмо Луцкевіча яшчэ больш пацьвердзіла ягоную ілжывасьць, здрадніцтва і прадажнасьць.

Аднак цяпер, п. Луцкевіч ужо ня будзе магчы баламуціць беларускіх сялян і работнікаў. Пазвалі яны ўжо ваўка ў авечынай скуры, пазвалі юдашоўскага абараніцеля. З вялікай агідай адвернуцца яны ад ілжывага і дэфэнзыўнага дзеяча і скажуць: годзі табе займацца пракацыйнай работай, ідзі на асуд грамадзкай апініі!

Да нас пішуць.

Няпрошаныя апякуны.

(Баранавічы).

— Баранавічы — адно з большых местаў у Заходняй Беларусі. Перад вайной гэтае места вельмі шырока разьвівалася дзякуючы чугуннаму вузлу. Рыскі мір аднак адбіўся на гаспадарчым жыцьці Баранавіч вельмі бліжэй рэхам. Цяпер места замірае. Як на гаспадарчым полі, так і на культурным пануе поўны застоі. Беларускаясьць вельмі слаба пашырана і затым дагэтуль у Баранавічах ня было ніводнай беларускай арганізацыі. Затое польскія партыі вельмі ўвіваюцца адны перад другімі і стараюцца ашукваць маласьведомых жыхароў. Так усім добра вядома праца Махая, які афіцыйна выступаў як старшыня камітэту ППС, а на афіцыйна быў у зносінах з дэфэнзай і за сваю працу атрымліваў даходы з дзвюх крыніц.

Сярод цяперашніх польскіх працоўнікоў вельмі ажыўленую дзейнасьць выяўляе нейкі Цялёўскі. Ён то шукаецца з польскімі эндыкамі, то ўдае вялікага прыяцеля Беларусаў; аднак зусім незразумелым для ўсіх зьяўляецца тое, што ён жывець бяз ніякае афіцыйнае працы. Мала гэтага, часта і густа выступае ў ролі няпрошанага апякуна і падсуджваецца да беларускіх арганізацыяў зусім бязінтэрсуюна.

Шмат каму з мясцовых жыхараў гэты пан здаваўся запраўдным апякуном, але вась выхад польскае газэты: „Беларускі Дзень“ раскрыў усім вочы напраўду. Усім ведама, што гэтую газэту выдаюць Палякі, і калі пасля яе выхад пан Цялёўскі пачаў васьцю агітацыі за гэтую польскую газэту ў беларускай мове і пісаць нейкія карэспандэнцыі аб беларускіх арганізацыях, — дык гэтым самым выявіў сваё запраўднае аблічча — чужога няпрошанага апякуна. Час выкажа яшчэ іншыя „дабрадзействы“ гэтага чужога апякуна.

Баранавіцкі.

Вёска прасыпаецца.

12-га красавіка сёл. году, г. зн. на другі дзень Вялікадня, у вёсцы Капцяўшчыне, Гарадзейскай гміны, Нясьвіскага павету ў памешканьні пажарнае каманды адбылася вечарына, дае і была ў той-жа вечар пастаўлена п'еса „Птушка пчасьця“, на карысьць пажарнае каманды.

Аматарамі гэтай п'есы былі: К. Абрамовіч (Янка), М. Маразанка (Маланка), Б. Бука (Жыд) і М. Дуброўскі (лясун), якія надта добра

адыгралі свае ролі, асабліва Янка і Маланка. Па заканчэньні доўга грывола саля ад воплескаў мноства рук і галасоў прысутных. Вечарына адбылася спакойна бяз ніякіх выпадкаў. Усе разышліся з вялікім здавальненьнем і ўдзячнасьцю камэнданту пажарнай стражы п. С. Сенью, які наладзіў гэтую вечарыну.

Цікавы.

НАШАЯ ПОШТА.

Цікаваму, Рыбацкаму: Матэрыялы атрымалі памагчымаьці зьмесцім.

Сяліцкаму: Цяпер поштай заведзаны такі парадак, што газэты пасылаюцца бяз налелек адрасоў падпішчыкаў. Але пошта павінна сама надпісаць прозвішча кожнага падпішчыка.

Калі пошта Вам не аддае газэты, то скажыце кіроўніку, што калі і далей ня будзе Вам аддаваць, то пашлеце жалабу ў Дырэкцыю.

Маркевічу: Адрэс перапісалі на другую пошту.

Оса: „Калі-ж паправіцца“... атрымалі.

С. Невясэламу: Пісьмо атрымалі, зьмяшчаем.

Курыловічу: — Друкі паслалі.

Паляку Я., Марозу Л., Гуцьку П., Пілецкаму К., Ракевічу У., Курыловічу і Будзьку Д. — пробны нумар паслалі.

Маслонку, Кулакоўскаму — газэту пасылаем.

Дасталі ад:

Камейніка Пётры, Базыля Ёды — па 2 зл., Маслёнка Міхася — 1 зл.

Куток сьмеху і сатыры.

Прыдалася.

— Ну і як, ці памагла вашаму тая масьць, якую яму я записяў на рану?

— Не памагла, памёр бядак яшчэ месяц назад.

— Дык па што-ж прышлі?

— Гэта дзеля таго, каб пан доктар яшчэ раз тае масьці записалі!

— А навошта-ж, калі хлапец памёр?

— Бо ён надта добра чысьціць боты.

Фабрычны склад турбінаў,
машынаў і млынскіх каменяў

ФАБРЫНІ Г. КУДІК у ЛЮБЛІНЕ

рэпрэзэнтант тэхнік

Ст. Стобэрскі і С-ка

Кантора і склад: Вільня, Міцкевіча 9.

Будова і перабудова машынаў. СПЭЦЫЯЛЬНЫЯ ТЭХНІЧНЫЯ ПАРАДЫ. Праекты, падлічэньні, пляны. Спецыяльныя ўладжэньні „Капарняў“.

— 0 —
Заступніцтва фірмы БРАТЫ БЮГЛЕР
Узвіль (Швайцарыя)
МЛЫНСКІЯ МАШЫНЫ.

— 0 —
Заступніцтва фірмы інж. Г. КІНДТ, Радам
ВОДНЫЯ ТУРБІНЫ.

— 0 —
Машыны, што ёсьць на складзе: ВАЛЬЦАВЫЯ ПАСТАВЫ АДЗІНОЧНЫЯ І ПАДВОЙНЫЯ, АУТОМАТЫЧНЫЯ ПЭРЛЯКІ „MARS“, КАМЕНЬНІ ШТУЧНЫЯ І ФРАНЦУСКІЯ, МАШЫНЫ ДЛЯ АЧЫСТКІ ЗЯРНЯ, МАШЫНЫ ШМЭРГЛЭВЫЯ І ШЧОТКАВЫЯ, АСПІРАТОРЫ, АРФЫ „TRUIEURY“, ПЛАСКІЯ СІТЫ „PLANZICHTRY“ ВІСЯЧЫЯ І СТАЯЧЫЯ, МАШЫНЫ ГРЫЗІКОВЫЯ „REFORMY“.

— 0 —
Дастаўляем: ГАЗАВЫЯ І СПАЛІНОВЫЯ МАТОРЫ, ШВАЦАРСКУЮ СЕТКУ НА СІТКІ.

— 0 —
Фірма даець бясплатна ўсялякія парады ў справе будовы млыноў, уладжываньня грэбляў і інш.

Адрэс: Wilno, ul. Mickiewicza Nr. 9,
ST. STOBERSKI і S-KA.

Дык кожны, хто ўмеє чытаць, спышайся выпісаць сваю газэту „Сялянскую Ніву“.